

2^η ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΦΗΒΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Hans Christian Andersen Award

(το μεγάλο βραβείο της Παιδικής και Εφηβικής Λογοτεχνίας)

Δημιουργική αξιοποίηση λογοτεχνικών βιβλίων στο Σχολείο

Σάββατο, 09 Οκτωβρίου 2021

Διαδικτυακά: Πλατφόρμα Πανεπιστημίου Frederick

Εγγραφές: <https://events.rivergate.cy/02-Efiviki>

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Βαγγέλης Ηλιόπουλος: «Η αλληλουχία του χρόνου – βασικό στοιχείο μυθοπλασίας» – Δημιουργική Γραφή Ενηλίκων

Με αφορμή τα μυθιστορήματα *Θωμάς Q bit* και *Έτοιμος από καιρό* εξετάζουμε την αλληλουχία του χρόνου όπως αυτή εξυφάνεται στην πλοκή κάθε ιστορίας. Ποιος είναι τελικά ο ρόλος τους χρόνου και πόσο σημαντικός είναι; Με δράσεις και ασκήσεις δημιουργικής γραφής πειραματιζόμαστε σε πραγματικά κείμενα και δημιουργούμε δικά μας. Άλλωστε είναι σαφές ότι το αύριο ξεκινάει χθες και πως το σήμερα είναι το χθες του αύριο. Επηρεάζει ή επηρεάζεται από το χρόνο ο άνθρωπος; Μήπως τελικά ο μόνος που μπορεί να απαντήσει τέτοια ερωτήματα είναι η λογοτεχνία;

Αννα Κουμπάνου: «Τα χίλια πρόσωπα της γραφής» – Δημιουργική Γραφή Ενηλίκων

Το εργαστήριο θα παρουσιάσει τα διαφορετικά πρόσωπα της γραφής και θα εμπλέξει τους/τις συμμετέχοντες/συμμετέχουσες σε διαφορετικές ασκήσεις με αφορμή τα βιβλία της διδάσκουσας. Με τον τρόπο αυτό, θα πειραματιστούμε με τη δημιουργική, την εκφραστική και την αυτοβιογραφική γραφή, με το πεζό και την ποίηση, με τη ρεαλιστική και τη φανταστική μυθοπλασία. Από την πρώτη κίνηση του ήρωα, μέχρι το τρομερό του δίλημμα και τη μεταμόρφωσή του, θα βιώσουμε πώς τα κείμενα αλλά και ο εαυτός μάς αποκαλύπτεται μέσω της δημιουργίας, ενώ θα συζητήσουμε πώς οι διαφορετικές προσεγγίσεις μπορούν και να εφαρμοστούν στη διδασκαλία.

Μαρία Παπαγιάννη: «Οι λέξεις, φυλακτές της ελευθερίας» – Βιωματικό Εργαστήριο, Μια συνάντηση για την ποίηση, για τις γλώσσες που εξαφανίζονται, για τα μικρά θαύματα και τους μεγάλους αγώνες της κάθε μέρας

Στόχος είναι να έρθουν τα παιδιά σε επαφή με τους στίχους μεγάλων ποιητών και να νιώσουν πως η γλώσσα δεν είναι μόνο τρόπος επικοινωνίας αλλά και σκέψη και ελευθερία. Χωρίς τη γλώσσα η σκέψη είναι βουβή. Χωρίς τη γλώσσα δεν μπορείς να μιλήσεις για αυτά που πιστεύεις. Ένας άνθρωπος που δεν έχει γλώσσα να εκφραστεί είναι ένας άνθρωπος αιχμάλωτος. Από την άλλη πλευρά, υπάρχει η ποίηση, η γλώσσα στη μεγαλύτερη ελευθερία της.

Αφορμή το μυθιστόρημα, *Παπούτσια με φτερά*. Καμβάς της ιστορίας της Μαρίας Παπαγιάννη είναι η ποίηση και η επανάσταση. Γιατί –με τα δικά της λόγια – «η ποίηση μας κάνει καλύτερους ανθρώπους. Οι άνθρωποι που πίστεψαν στις ουτοπίες θα ονειρεύονται πάντα έναν καλύτερο κόσμο και θα τολμούν να βουτήξουν στα βαθιά για να βοηθήσουν τους άλλους». Το βιβλίο κινείται ανάμεσα σε δύο κόσμους, τον πραγματικό και τον άλλο, τον κρυμμένο, που άλλοτε υπάρχει στη φαντασία μας κι άλλοτε στον δικό μας βυθό και που ίσως μπορεί να μας βοηθήσει να δώσουμε απαντήσεις στα χιλιάδες ερωτηματικά ή τα «γιατί» που μας πληγώνουν σ' αυτό τον κόσμο.